

efterhaanden er uddannet — og Apotekerne har jo medvirket dertil gennem et stort Lærlingehold — kunde faa disse Stillinger.

I Forbindelse hermed tør jeg maaske sige, at det under Hensyn til den vanskelige Stilling, der i øvrigt er i Faget, synes ejendommeligt, at Rygtet om, at Apotekerne agter at søge en ekstraordinær Lønnedsættelse gennemført ved Opsigelse af Overenskomsten med denne Maanedes Udgang, med stor Styrke fastholdes. Overenskomsten, som er afsluttet med Farmaceuterne, giver automatisk en Lønnedsættelse, svarende til den Nedgang, som Dyrtidstallet udviser. Men det fastholdes med stor Styrke, at man ønsker en Lønnedsættelse udover dette, og det er da mit Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, om han kan tænke sig at give eller allerede har givet Apotekerne Tilsagn om Dispensation fra Loven af 1913. Saa vidt jeg kan se af Lovens § 7, er det ikke muligt at give Dispensation i Tilfælde, hvor det er Apotekerne, som opsiges Overenskomsten for at faa en yderligere Lønnedsættelse gennemført. Men jeg spørger den højtærede Justitsminister, om et saadant Tilsagn om Dispensation i dette Forhold skulde være givet, og om den højtærede Minister i øvrigt ikke, saaledes som Sagen ligger, mener det paa krævende for de paagældende Medhjælpere at tilstræbe en ny Ordning for Apoteker-væsenets Vedkommende.

Jeg vil derefter gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Bilag til Betænkningen, som er omdelt, og som jeg, medens jeg var i Kamp med Feberen, læste nogle Meddelelser om i Bladene. Jeg blev alarmeret om, at der skulde være foretaget en Undersøgelse vedrørende de militære Forberedelser, som tidligere har været omtalt, og at denne Undersøgelse endog skulde være afsluttet. Jeg maatte derfor fremskynde min Adskillelse fra Influenzaen for at komme til Stede her, saaledes at den højtærede Justitsminister ikke skulde have det Besvær alene at rangere her inde i Folketinget. Nu er der jo gaaet nogle Dage, men jeg glæder mig alligevel over, at jeg har kunnet holde mig oven Senge, saaledes at jeg kan bistaa den højtærede Justitsminister paa dette Om-

raade. Nu har jeg ganske vist, efter at jeg er kommet paa Benene og har set selve Bilaget, faaet et ejendommeligt Indtryk af den saakaldte Undersøgelse, og jeg har i Gaar hørt det ærede Medlem Hr. Rode redegøre for, hvorledes man her har anvendt en ellers ualmindelig Fremgangsmaade med Hensyn til Besvarelsen eller rettere Ikke-Besvarelsen af de i Finansudvalget stillede Spørgsmaal. Jeg maa derfor være enig med det ærede Medlem i, at det, man her kalder en Undersøgelse, ikke er nogen Undersøgelse, i hvert Fald ikke en afsluttet Undersøgelse, og jeg kan derfor meget vel forstaa det, naar det ærede Medlem siger, at paa dette Grundlag er en Diskussion i Virkeligheden umulig.

Det, der foreligger, er nogle ensidige Erklæringer og Skrivelser fra den ene Part i Sagen, men aldeles ikke noget Resultat af Afhøringer eller Undersøgelser og ej heller Svar paa de af Finansudvalget stillede Spørgsmaal. For min Skyld kan den højtærede Minister og hans Meningsfæller erklære, at dette for dem er tilstrækkeligt, eller de kan foretage mere; det kan for saa vidt være mig ligegyldigt. Jeg havde jo ventet en Undersøgelse foretaget om denne Sag ved Militærkommissionen, saaledes som det blev bebudet, og jeg tror ogsaa, den er paabegyndt, men jeg ser altsaa, at man har haft saa meget Hastværk med denne Sag og derfor har fremskaffet dette sidste besynderlige Bilag, som aldeles ikke overbeviser om noget som helst.

Den ærede Ordfører for Venstre (Martin Hansen) gjorde i Gaar gældende, at Bilaget efter hans Mening godtgjorde, at hvad der var fremført fra min Side, var urigtigt. Dette kan jeg altsaa i Henhold til, hvad jeg har sagt, ikke anerkende; men til Trods for, at jeg i og for sig er fuldkommen enig i, at en videre Forhandling paa det Grundlag, som er givet, ikke kan blive meget frugtbringende, frygter jeg alligevel for at benytte det, man i et Blad i Dag kalder „Vigesporet“, fordi det vil blive udlagt overfor Offentligheden som Fejghed og Svaghed, og jeg ved ikke hvad. Jeg skal derfor, uanset det fuldkommen utilstrækkelige Grundlag, dog tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Forventning om, at der senere maa blive Lejlighed til virkelig at faa Sagen bedre belyst